

по южнитѣ поли на Синитѣ Камъни мѣстность Айвалж Дерѣ (дюловѣ потокѣ) сж интереснитѣ Змѣюви Дупки, Сеферѣ Бунарѣ (походенѣ кладенецѣ), Дѣлбоки Долѣ, Гюлгюнлюка, Демирли Кайнакѣ, Ешекѣ-усуранѣ, Молловата Курия и Юртя (слѣди отѣ разсипано за-селище).

Вече въ най-източния край на Айвалж Дерѣ, срѣщаме още три имена на мѣстности отѣ срѣднѣвѣковенѣ производѣ: Атанта, хѣлмѣ образующѣ лѣвото крило на Сотирското устие, съ слѣди отѣ старѣ параклисѣ или мѣнастирь, Романуша и Камена. Отѣ тукѣ, сѣверно по пжтя отѣ Сливенѣ за Ичера и подѣ източнитѣ поли на Синитѣ Камъни, сж двата Джендема, Малѣкѣ и Голѣмѣ, съ едноименѣ тамѣ потокѣ Джендемѣ Дерѣ (адски потокѣ, характеристично име за голѣмитѣ по него обири на пощи и убийства въ турско врѣме; тукѣ и между Караулицата въ сжщата посока сж се подвизавали привилигированитѣ въ Сливенѣ Харбалии, които се отличили най-вече при защитата на града срѣщу Даалиитѣ). По-горѣ отѣ тѣхѣ и наваляйки за Ичера сж Чукитѣ. Тукѣ, както и до течението на Сотирската рѣка, се свѣршватъ сжщинскитѣ Сливенски планини и върхове за да почне продължението и втората половина на Сливенския Балканѣ отѣ лѣвия брѣгѣ на сжщата рѣка съ високата планина Катѣгово, съ върхове Гаванитѣ и Матей (съ слѣди отѣ едноименно село, разсипано отѣ черкезитѣ). Катѣгово, ведно съ своитѣ склонове, нѣкои наричатъ още и Матейска Планина, а на рускитѣ карти е Водо Балканѣ.

Сливенския Балканѣ е единѣ отѣ водораздѣлитѣ на двѣтѣ голѣми морета: Черно и Егейско. Отѣ рѣкитѣ, които заобикалятъ Сливенѣ, най-голѣми сж: Камчия и Тунджа, — първата отѣ сѣверната му страна, а втората отѣ южната. Отѣ близкитѣ на Сливенѣ притоци на вливащата се чрѣзъ Дунавѣ въ Черно Море Янтра сж: берящитѣ водитѣ си при Демирѣ-Капия и с. Стара Рѣка: Кара Дерѣ, Орта Дерѣ, Боазѣ Дерѣ и Биюкѣ Дерѣ, които и образуватъ Стара Рѣка. Голѣма часть отѣ началнитѣ потоци на рѣкитѣ: Еленска, Бебровска и Дрентска се наливатъ сжщо отѣ сѣнчеститѣ склонове на сѣверозападния Сливенски Балканѣ.